

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XXII.

НЕДЕЉА 17. ОКТОБРА 1904.

Број 44.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Рад на канализацији Београда

Прилог извештају стручног одбора за месец јун 1904. год.

(Наставак) (4)

IV Утврдити начин срачунавања количине метеорске воде, која ће се сливати у канале.

Од количине кишне, која за јединицу времена падне на извесан слив, не доноси сва количина у канале, него се извесан део упија у земљу, извесан део испарава, а извесан део задржи се на површини. Услед тога је количина воде, која се за јединицу времена слива у канале мања него ли количина кишне, која за исто време падне. Пошто пак и отицање воде каналом по правилу траје дуже време, него ли што је време за које је киша пала, то се димензије канала рачунају за у неколико мању количину воде, него што је максимална количина кишне, која је програмом утврђена.

Како од решења тога питања у многоме зависи доцније правилно функционисање канала и како је стручном одбору познато, да су у многим варошима биле у томе питању учињене погрешке, које се доцније тешко могу исправити, то је стручни одбор сматрао за своју дужност, да ово питање што боље проучи и да донесе онакво решење како, према данашњем искуству, може обезбедити поуздано функционисање канала и при пљусковима, које је програм означио као најјаче, а које у обзир треба узети.

Колико је ово питање решавано више од ока најбоље се види, поред других примера, из до сада рађених пројеката за каналисање Београда.

Тако је по пројекту од Хсбрехта рачувано да ће од максималне количине кишне од 120 литара на секунду са једног хектара доспети у канале само једна четвртина дакле 30 литара са сваког хектара.

По пројекту од Смрекера рачувано је да ће од максималне количине кишне од 110 литара доспети у канале, половина дакле 55 литара са сваког хектара.

По раније израђеном пројекту грађевинског одељења општине београдске, рачувано је, да ће од максималне количине кишне од 120 литара доспети у канале за поједину врсту улица четвртина, за другу врсту трећина, а за трећу половину, дакле извесни су канали рачунали за 30 литара а трећи за 60 литара са сваког хектара.

По пројекту Везена и сина рачувано је, да ће се од максималне количине кишне

од 172 литра, сливати у канале трећина, дакле око 75 литара са сваког хектара.

Есперти Линдли, Јоке и Смит прелагали су да се количина кишне, која ће се у канале сливати рачуна по тако названином Bürkli-овом обрасцу, који има овакав облик:

$$Q = \frac{q \cdot A}{\sqrt{A}}$$

где је Q количина, која ће се сливати у канале са површине од A хектара за јединицу времена, а q максимална количина кишне са хектара за секунду коју су есперти узели на 150. литара. Како по томе обрасцу знатно опада количина, која се у канале слива у колико је већа површина са које се слива, то су есперти ставили границу, да количина која се у канале слива не буде више од у коме случају мања од 50 литара са сваког хектара.

У програму по коме се сада израђује пројекат за каналисање Београда, условљено је, да се као максимална количина кишне узме од 125. литара за секунду са једног хектара, са трајањем 25 минута, а на рачун упијања и испаравања да се може та количина умалити највише за 15%.

На који ће се начин узети у обзир спорије отицање метеорске воде у канале, а како ће се узети у обзир други фактори, који утичу на смањење количине воде, која у канале доспева, није програмом утврђено него је остављено увиђавности пројектанта.

Новије публикације препоручују да спорије отицање метеорске воде у каналима не треба узимати у обзир све донде, докле је производ из брзине којом вода каналом тече и временом трајања пљуска већи од дужине канала. Значи дакле да кад извесан канал дугачак l метар а вода се у њему креће просечном брзином од v метара за секунду, онда ако киша пада t секунада, неће наступити спорије отицање све донде докле је $v t$ веће од l а кад се добије да је $v t$ веће од $v t$ онда ће се количина воде умалити сразмерно односу $\frac{v t}{l}$.

Као даљи фактор при срачунавању количине воде, која се у канале слива, истиче се у новије доба и неједнак интензитет и неједнака подела пљуска тј. опажено је да се при сваком пљуску највише киша излије на извесну мању површину а даље од те површине опада јачина пљуска. Сваки пљусак дакле има свој центар где излије највише воде. Тада се центар може јавити на горњем крају

слива каквог канала или на доњем крају или између та два краја. Од места дакле где ће се тај центар јавити зависи да ли ће се већи или мањи део пљуска слити за исто време у канале. Најнеповољнији случај односно највећи део пљуска доспеће у канал кад се центар пљуска деси у средини слива дотичног канала.

Утицај таквог неједнаког сливања метеорске воде у канале може се по Fröhling-у узети у обзир једначином овога облика

$$Q = s - 0,005 \sqrt{l}$$

где је Q број са којим треба помножити максималну количину у центру пљуска за слив канала дугачког l метара.

У програму, као што је поменуто, казато је у опште да се на рачун упијања и испаравања може умалити количина кишне највише за 15%.

Искуством је пак утврђено да јачина и испаравања поред осталога зависи од особине површине на коју киша пада т.ј. да ли је јаче или слабије нагнута да ли је покривена вегетацијом или је гола земља и т.д.

Према томе губитак услед упијања и испаравања биће код извесних површина веома незнatan, а код других би достигао програмом утврђени максимум.

Пошто би било веома заметно за сваку улицу по најсушнијим одређивати величину тога губитка, то је уобичајено да се површине са којих треба воду одвести у канале поделе на три до пет категорија с обзиром на јачину насељености појединих површина.

С обзиром на све изложено стручни одбор је усвојио:

1.) Да се при срачунавању количине метеорске воде, која ће се у канале сливати не одузима ништа на рачун споријег дотицања воде у канале све донде докле је производ из брзине v којом ће вода каналом течи и временом трајања пљуска $v t$, већи од дужине l канала, а кад се добије да је $v t$ веће од производа $v t$, онда количину, која се у канале слива умалити сразмерно односу $\frac{v t}{l}$.

2.) Утицај неједнаког интензитета узети у рачун $Q = s - 0,005 \sqrt{l}$ где је s број којим треба помножити програмом утврђену максималну количину пљуска.

3.) Утицај упијања и испаравања на смањене количине кишне, која се у канале слива делити на четири категорије и то:

а) За сливове на којима је већи део плацева озидан (под кровом) и са двопрстима и улицама добро патосаним и

где нема баната, рачунати да ће се изгубити око 60% на рачун упијања и испаравања.

б) За сливове на којима су плацеви мање под кровом а више их је некалдрмисано или без башта одузети око 90%.

в) За сливове где су зграде подигнуте по типу вила са већим двориштем и са баштама одузети 120%.

г) За сливове на којима је већи део под баштом и парком или су пољане и утрине одузети 150%.

Овакав начин срачунања количине воде, која ће се у канале сливати одступа знатно од до сада уобичајеног начина срачунања и велики део каналске мреже добије веће димензије него кад би се применио који други начин срачунања, али стручни одбор налази да ће предложени начин више одговорити стварном стицању воде у канале, нарочито кад се узме још у обзир и непоузданост података о јачини плјускова.

(Наставиће се)

Рад ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК

24. августа 1904. год.

УТОРАК.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били су: г. г. М. Трифковић, Трајко Стојковић, Ј. С. Петковић, Мих. Милићевић, Илија С. Илић, Ђока А. Димитријевић, Д. Л. Симић, Мих. Рувидић, В. Н. Вуловић, Др. М. В. Смиљанић, Тодор Ђурић, С. Ј. Костантиновић, М. С. Петронијевић, Тодор Пејчић, Аца Н. З. Поповић, Р. Драговић, Урош Благојевић, Ј. Станковић, П. Крстић, Стеван Максимовић, Др. Марко Леко, Марко Петровић, М. С. Милошевић, Др. М. Радовановић, А. С. Јовановић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

(Свршетак.)

XVI.

По прочитању молби Бранка Васића, столара, масе пок. Милоша Обркнегевића, Ђорђа Манчића, лончара, Игњата Јанковића, каф. и Милоша Ђурића предузимача АБр. 5206, 5207, 6347, 5318 и 6464 да им се дозволи да могу своја имања везати са општ. водоводом о своме трошку, као и извештаја управе водовода, по истим молбама одбор је решио:

Да се Бранку Васићу, столару и маси Милошу Обркнегевића дозволи да могу о своме трошку везати своја имања са општинским водоводом под условима под ко-

јима је и осталим становницима ван реона data вода из водовода;

Да се молбе Игњата Јанковића, каф., Ђорђа Манчића лончара и Милоша Ђурића, предузимача одбаце.

XVII.

Председник извештава одбор, да је одбор општински у седници својој од 30. пр. мес. решио, да се решавање по предмету одобрења накнадног кредита за набавку инструмената за управу водовода, потребног за претходне радове на проширењу варошког водовода одложи док се не увери да ли нема у грађевинском општ. одељењу ових инструмената, којима би се могло служити и особље управе водовода.

Према овом решењу одбора суд је наредио потребан извештај и уверио се, да у грађев. одељењу истина има ових инструмената које тражи управа водовода, али су они потребни особљу одељења тако да се не могу позајмљивати и особљу управе водовода.

С тога моли одбор да за набавку ових инструмената и других за које би се указала потреба до краја године одобри накнадни кредит у суми 2500 дин., по што је рад на проширењу водовода хитне природе.

По саслушању тога одбор је решио:

Одобраја се општинском суду да може у овој години утрошити за набавку инструмената и књижницу за потребе управе водовода поред буџета за ову годину одобрено суме још и суму у 2500 две хиљаде и пет стотина динара на терет вишке од трошаринских прихода а по добивеном за то надлежном одобрењу.

XVIII.

Председник извештава одбор, да је одбор општински у седници својој од 4. маја тек. год. решио:

„Да се из општинске касе на терет вишке трошаринског прихода по добивеном за то надлежном одобрењу исплати Ђири Тодоровићу, предузимачу, ресто осам хиљада пет стотина четрдесет и шест динара и осамдесет пара динарских за ископавање доњег Калимегдана и насилање Солунске и Банатске улице, и језера у доњем граду у 1895. години, а колика му сума није исплаћена раније због спора, који је поведен између њега и његовог бив. ортака Димитрија Вељковића због пречег права наплате, пошто је извршном пресудом апелационог суда од 11. фебруара тек. год. Бр. 626 спор решен у корист Ђирину.“

села, па га заједно са тим селима приложи Хиландару.² Овоме манастиру Душан је написао две повеље, једна је писана на сабору у Крушишту³ 1354 године, а једна нема датума кад је писана. Прву је исписао Флорински у споменутом делу о Душанову законодавству (стр. 49—51), а друга је штампана у Monumenta Serbica под бр. 92 (стр. 109—111). Ове се две повеље разликују у неколико по тексту, али се на то на овоме месту неће гледати, и ако би то иначе било потребно, већ ћемо само порећати шта је, по обе

оно је с леве стране Белога Дрима, на југозападу од Призrena, далеко од овога града до 2 часа хода. Ту су у близини и остала села која је Душан дао манастиру св. Николе⁴

² Mon. Serb. 111: „... и да не има нитко области над њима тикмо калоуѓер, којега постави игуман Светије Гори и аонјскије богојорице хиландарскије, понеже и је подписано у поља јеје“. Или: „... и да је сја обитељ светог Николи съ всеми мјегами и правинами въ област хиландарској іакоже и Кроушево и Хаза и прочеје метохие хиландарине“ (Флор. Памјатники, 51).

³ За ово место, Крушиште, Флорински мисли да је дашње село Крушиште, североисточно од Штипa, с леве стране Брегалнице. Јиречек пак мисли да није у овој повељи говор о томе Крушишту, већ ономе код Костура.

То решење одорио је и г. министар финансија.

Но ово решење донесено је погрешно јер према обрачуни грађевинског одељења ГБр. 1632/95 предузимач Ђура Тодоровић израдио је посла за 11.546 дин.

С тога моли одбор да ово решење у овом измени.

По саслушању тога одбор је решио:

Да се решење одбора од 4. маја тек. год. АБр. 4071. измени и да гласи:

Одобраја се у овој години кредит ван буџета на терет вишке трошаринских прихода а по добивеном за то надлежном одобрењу у 11546.86 дин. за исплату Ђури Тодоровићу, предузимачу радова око откопавања доњег Калимегдана и насилања солунске и босанске улице и језера у доњем граду у 1895 години у колико му тај посао није исплаћен и за расходовање раније привремено исплаћених му сума за извршење тога после.

XIX.

По прочитању молбе организационог одбора за приређивање I. конгреса српских лекара и природњака АБр. 8270. — одбор је решио:

Да се организационом одбору за приређивање I. конгреса српских лекара и природњака изда из општинске касе за приређивање банкета у част гостију који долазе са стране на овај конгрес две хиљаде динара.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

XX.

По прочитању молбе управе „Побратимства“ дужине ћака Велике Школе АБр. 8299., одбор је решио:

Да се управи „Побратимства“, дужине ћака Вел. Школе изда из општинске касе на име помоћи за приређивање I. југословенске уметничке изложбе и конгреса југословенске омладине у част прославе стогодишњице устанка, три хиљаде динара.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

XXI.

По прочитању молбе савеза добровољаца у Краљевини Србији АБр. 8296., — одбор је решио:

повеље, Стеван Душан приложио св. Николи у Добрушти, дакле Хиландару.

У повељи која је штампана у Mon. Serbica под бр. 92. стоји да је Душан дао том манастиру села: Добрушту са забелом, планинама, млиновима, ливадама и осталим што је то село имало, затим села: Жури, Врбница, Калогени са црквом, Мулиће,⁴ Војевиће, и ослободио их је од сваких работа краљу и држави. У повељи коју наводи Флорински, Душан, као цар, даје поменута села и још цркву св. Богородице у Паготу заједно са њеним виноградима; у Призрену два винограда Љубава (?) на Огледници; затим је дао стотину и педесет спудови соли из св. Срђа, и потом села Горожјау, Молиште, Плонски, и ова су три села била дужна да доносе манастиру св. Николе по двадесет товара соли из Зете, и вино из Полота, затим да ору манастири шест

⁴ У Mon. Serb. стр. 11. погрешно је штампано „и Смулићи“, а треба „и с Моулићи“, а можда „и Мурики“. Упор. Роматку (1873) стр. 101.

ПОДЛИСТАК

ХИЛАНДАРСКО ВЛАСТЕЛИНСТВО

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

Написао

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

(Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

(Наставак)

(12)

Још као краљ, Стеван Душан обнови запустели и разорени манастир св. Николе у Добрушти¹ и приложи му неколико

¹ О овој се Добрушти досада прилично писало. Сем Даничића, који је у своме Рјечнику књиж. старина, позијајући се на Хана (Reise, стр. 170), написао да мисли да је ова Добрушта, „садашње село тога имена на бугарској Морави где има и поток који се тако зове“, писао је о томе Новаковић (Rad 37, 23) и Дучић (Rad 70, 191—195), награђујући где је ово место. Сад, кад имамо пред собом карту аустријскога Јенералштаба, ово је село лако наћи;

Да се савезу добровољаца у Краљевини Србији изда из општинске касе на име помоћи за свечаности освећења нове заставе три стотине динара.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

XXII.

Председник извештава одбор да је ради проширења варошког водовода потребно да се у Макишу изради још један нов бунар. Но како је у овогодишњем буџету предвиђена потребна сума за овај посао из зајма који није до сада остварен потребно је да се за израду овога бунара одобри накнадни кредит, од 10000 динара.

По саслушању тога и после потребног обавештавања, — одбор је решио:

Одобрива се општинском суду, да може у овој години а по добивеном за то надлежном одобрењу утрошити на рачун вишке од трошаринских прихода за израду једног новог бунара у Макишу суму до 10.000 десет хиљада динара.

XXIII.

Председник извештава одбор да је се на расписани стечај за четири хонорарна школска лекара пријавило до одређенога дана 13. кандидата.

По мишљењу које је дала одборска секција за санитетско одељење сви пријављени кандидати имају услове прописане стечајем.

Моли одбор да реши који ће се од пријављених кандидата примити у општ. службу за хонорарног лекара.

По саслушању тога и после потребног обавештавања, одбор је решио:

Да се приме у општинску службу за хонорарне школске лекаре г. г. Др. Љуба Стојановић, лекар у државној болници, Др. Велислав Борђевић, ванр. професор Вел. Школе Др. Владимир Поповић, санитетски мајор и Др. Кира Панић са хонораром од хиљаду и двеста динара на годину који ће им се рачунати од дана кад се на дужност јаве а издавати месечно на терет дотичне буџетске партије расхода.

Рад општинског одбора

РЕДОВНИ САСТАНАК

31. августа 1904. год.

ВТОРНИК.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били су: г. г. Т. Цинцар-Јанковић, Рад. Ј. Јовановић, Мих. Милићевић, Трајко Стојковић, М. Х. Поповић, Милорад Рувидић, Др. М. В. Смиљанић, М. С. Петровићевић, С. Ј. Константиновић. Аца Н. З. Поповић, Урош Благојевић, Ђорђе Н. Петровић, Н. Т. Милић, Ј. Станковић, Милан Марковић, Н. Крстић, Н. И. Стаменковић, Марко Петровић, М. Тодоровић, Тодор Пејчић, Р. Драговић.

Деловоћа, Ђорђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одборске седнице од 24. ав. мес. и примљен без измена.

II.

По прочитању акта испедних власти АБр. 8421, 8405, 8370, 8371, 8476, 8372, 8426, 8428, 8453, 8368, 8369, 8373, 8475, којима се тражи уверења о владању и имовном стању појединих лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовног стања: Тихомир Николић, трг., Драгутин Милаковић, приватијер, Лепосава жена Ванђела Карапиловића, гостионичара, Самуило Бурлан, шпедитер, Алфред Хоффман, ливац, и да је доброг владања а средњег имовног стања Петар В. Јовановић, учитељ; да су доброг владања а сиротног имовног стања: Јован Џивцибарац, сензал и Владимира Главнић, радник фабрике лувана, да су му непознати: Лепосава жена Владимира Стојановића, служитеља у палилулс. задрузи, Марија Јанковић, удова, Милан Маринковић, калфа абаџијски, Димитрије Вучковић, кочничар при трамвају, Живојин — Жика Павловић, Драгутин Мутић и Александар Божковић, ливци: Рудолф Фолшпрехер и Каролина жена Рудолфа Фолшпрехера.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе Драге Д. Бугарске, удове и Николе Ђорђевића, баруџије, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 5436 и 5517, одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може издати тражено уверење о породичном односу.

од сто говеди говедо; или ако би ко хтео на силу да напаса стоку на манастирском пашњаку, платиће манастирском настојнику сто перперера или стотину овнова. Затим цар, по обичају ранијих владара, ослобађа та села од саћа, позоба, приселице, војске и других обавеза према владару и држави.

Године 1342 Стеван Душан поклони некоме старцу Јовану, економу Хиландарском у Хочи, цркву св. Николе у Мрачи, да он живи од прихода црквених

Добрушта, Врбница и Жури чинили један троугао коме би најдуља страна била даљина од Врбнице до Жури (Упор. Милојевић, Путопис III, 168). — С десне стране Б. Дрима, на западу од Призрена (далеко око 4—5 часова хода или 16—18 км. у правој линији) има место чије је име на споменутој карти записано *Korizgubis*, до њега према истоку *Milaj*, а до овога опет на истоку *Planeja*. Нема сумње да су се ова села некада звала (а можда се и данас зову, само што их је цртач, невешту српском језику, погрешно записао) *Gorozgupa*, *Miklišta* и *Pložki*. Тим сељима према љугу близу је Добрушта. *Ogleđnica* је брдо код Призрена, а *Korizgik* је позната висока планина на југозападу од Призрена. За село *Muilić* засад не могу рећи тачно где је било, али је несумњиво да је и оно било у групи села где су била села Добрушта, Врбница и Жури.

⁵ Моп. Серб. 111; Флорински, Памятники 49—51. За већину села и места која се овде помињу можемо приближно тачно рећи где су. За Добрушту смо већ споменили где је. На југозападу од Призрена на једно 2 часа хода има једно село чије име на карти аустријскога јенералштаба пишу *Ožuri* (Цури?), што не без сумње бити некада је место Жури (које се у време Ст. Дечанскога могло изговарати и Цури, а можда је и на карти погрешно записано). Мало на северозапад од овога села, ближе Беломе Дриму, има на истој карти забележено село *Vrmnica*, што је несумњиво место „Врбница“. Тако би

IV.

По прочитању решења суда од 31. пр. мес. АБр. 8466 о одређеној цени хлебу за прву половину мес. зентембра тек. год., — одбор је примио к знању
са одобравањем ово решење су о одређеној цени хлебу.

V.

По прочитању извештаја грађевинског одељења АБр. 8294 о држаној оферталној лиценцији на израду калдрме у дворишту беогр. царинарнице на жељезничкој станици, на којој је лицитација израде овога посла остала на г. Петра Видаковића, предузимача овд., — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се ова лицитација одбаци и да се за давање у израду овога посла распише друга лицитација с тим да одборници г. г. Никола Станковић и Велислав Вуловић за ову лицитацију допуне прописане услове за лицитацију.

VI.

По прочитању понуде г. Панте Туцаковића, адв. АБр. 8069 за откуп плаца регулар. фонда у Рађићевој улици одбор је по довољном обавештавању решио:

Да општински суд предходно извиди може ли општина продати овај плац по том изети предмет одбору на решење.

(Свршиће се)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Говор Др. Марка Лека на општинском банкету. — Г. Леко поздравио је госте, Маџаре, на општинском банкету овом беседом:

„Поштована Госпођо,

У одсуству нашега уваженог председника г. Главинића, мени је, као једном од најстаријих одборника општине београдске, пала у део та часна дужност, да вечерас у име представника града Београда најсрдачније поздрави наше поштоване госте из суседне нам монархије.

Београдска општина радује се овом јачању пријатељских веза између маџарских и српских трговаца.

И све пријатеље човечанства мора да обрадује оваква појава, јер данас није редак случај, да се међу собом не слажу

до своје смрти, па после да црква припадне Хиландару.⁶

Флорински је штампао извод Душанове повеље из 1343 године, којом се потврђују Хиландару прилози Стевана Немање и Стевана Првовенчанога⁷.

(Наставиће се)

⁶ Моп. Серб. 116. Повеља је прилично нејасно стилизована, тако да је тешко ухватити да ли је Душан приложио старцу Јовану цркву св. Николе, која је пре тога већ била хиландарска, или је приложио своју цркву, да после смрти Јованове постане хиландарска. Мени се чини вероватније ово друго. Не знам рећи где је ово место; знам само да га Душан у једној својој повељи (Роматка — 1873. стр. 102) ставља међу места у „грчкој“ земљи.

⁷ Флорин. Памятники 37.

Број 14.

www.unilib.rs

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

и рођена браћа, ма да имају готово свим заједничким интересима.

И код најкултурнијих народа ни приближно не влада она љубав, која би, да је среће, требало да се развија упоредо с културом.

Човечанство напредује, али човек "вели Гете" остаје увек исти".

И поред све културе, дакле, човек заборавља на узвишени задатак правога човека!

И према томе сваки покрет у друштву, коме је циљ неговање пријатељства, заслужује општу пажњу.

Поред те опште важности, овакви пријатељски састанци маџарских и српских трговаца, којима је главни задатак јачање трговине, од великога су значаја за београдску општину и с тога, што развитак Београда, као трговачког места, зависи и од развитка трговине.

На први поглед, нарочито нама лајцима у трговачком знању изгледа, као да су интереси појединих трговаца тако различни, да ту не може бити ни говора о неким искреним пријатељским односима у општи.

Купац се стара да набави робу под погодбом што је могућно повољнијом, а тако исто и продавац гледа, што више да заради.

Ту би, дакле, били сасвим супротни интереси и при свем том наш народ вели пазар љубав!

Као год што је код хемијских процеса то плота један од најважнијих фактора, јер не може бити хемијских појава без топлоте, која се или ослобођава или везује, исто тако и љубав и пријатељство, одвећ је важан фактор у сваком послу, па и у трговини.

Београдска општина радује се и срдично поздравља садањи покрет маџарских и српских трговаца и нека дад Бог, да ова срдчност и топлота, која се развија у пријатељским састанцима маџарских и српских трговаца буде довољно јака, те да загреје и друге факторе од којих зависе пријатељски односи између Маџара и Срба.

Живели наши поштовани и драги гости из Маџарске, Живели!

Списак лица, која су приложила новчану помоћ за општински сиротињски дом.

— I. Преко уставаше г. Петра Динића 1, Еснаф мушко женских кројача 20 дин. II. Непосредно на главној благајни 1, Тодор Елаковић, кројач 4 дин., 2, Тана Борисављевић, удова 10 дин., 3, Аврам Медина, трговац 5 дин., 4, Сабо и Костић, кожари 5 дин. 5, Наташ Барух, лимар 3:50 дин., III. Преко г. Марка Ђорђевића надзорн. гробља, 1, Удова поч. Д. Крсмановића 10. дин., 2, Еснаф Пиљарски 50.

Суд општине београдске захваљује дародавцима на овим поклону.

ИЗ СТРАНИХ ОПШТИНА

Становништво Будим-Пеште. Према статистичком рачуну, угарска престоница имала је на дан 1. јула ов. год. 813.399 становника, те се према томе у току двадесет последњих година број становништва удвојио.

Буџет бечке општине. У магистратској седници од 16. септембра о. г. расправ-

љен је закључни рачун бечке општине за 1903. г. Прорачунати су приходи и редовни и ванредни на 141.197.300 круна, а фактички је било прихода 168.756.506. Раходи су били прорачунати на 141.165.700 а фактички се издало 156.956.232 круне. Приходи је дакле претекли у суми 2.800.275 круна. Крупнији расходи били су: 3.118.910 за откуп земљишта ради проширења улица, 3.051.554 за грађење школа, 4.848.502 круна за проширење електричне инсталације, за грађење другога водовода, 1.243.931, грађење канала и засвојавање потока 746.552 круна и т.д. Имовина општине бечке услед повећања актове порасла је и то основна за 12.879.727 к. текућа за 1.735.687 к. а вредност му се повећала за 7.559.800 круна.

Станови по варошима. Општа је тужба по великим варошима на неподесне, нездраве и скуне станове, па су се таке тужбе одомаћиле и у Београду. Што већа варош, то је и ово зло веће. Према попису од 1900. г. у Берлину се плаћало за стан са једном собом 235 марака голишње (од прилике 24 дин. месечно); за стан са две собе 375 мар. (38 дин. мес.); за саме таке станове у полруму или на IV и V спрату плаћало се 200 марака (20 дин. месечно). У таким управо кујнским собама станује до 6 и више особа разнога пола и узраста, што је убитачно по здравље као и по морал. Оваких "станова" било је у Берлину са по 4 особе 1584, у Франкфурту на Мајни 129; са 4—5 особа у Берлину 955, Франкфурту 89. Овако јадне прилике изазивају државу, општине и приватне на предохране. Грађевинске задруге у Немачкој саградиле су у последње доба на 40.000 мањих станова (1, 2 и 3 собе). Пруска влада наредила је законски пројекат о становима, којим се чине олакшице за грађење малих станова: поклањање или јевтиње лавање земљишта, поступност у давању планова и линија (одступања од прописа за велике зграде), подељавање улица, пијаца и плацева према томе. О овом пројекту сада се води јавна реч и тражи се да друге немачке државе дочекују сличан закон.

Стечај.

Општини града Београда потребна је за смештај катастарског одсека једна зграда са четири пространа, видна и здрава одељења искључиво за радове у канцеларији, једно потпуно суво одељење за инструменте и једна шупа од 8—10 метара дужине и 5—6 метара ширине за оставу разноврсног материјала и алата.

Позивају се они који овакву зграду имају, за издавање под закуп да поднесу до 14. ов. м. закључно своје понуде суду општине града Београда са назначењем закупне цене и осталим условима.

Зграда треба да буде у близини зграде општинског суда.

Од суда општине града Београда 9. октобра 1904. год. АБр. 9336. у Београду.

Објава.

У Канцеларији економног одељења Суда општине београдске, држаће се следеће јавне усмене лизитације и то:

I. На дан 20. октобра тек. год. од 2 до 5. часова по подне, за издавање под закуп епштинске пекарнице — лебарнице — у босанској улици под Бр. 36. Кауција 100 динара и

II. На дан 20. октобра тек. год. од 2 до 5. часова по подне, за издавање под закуп епштинске пекарнице — лебарнице — у босанској улици под Бр. 36. Кауција 100 динара.

Ближи услови могу се видети у поменutoј канцеларији сваког радног дана за време канцеларијских часова и при лизитацији.

Позивају се заинтересовани да на ове лизитације дођу.

Од суда општине београдске 27. септембра 1904. год. АБр. 8499, 8500, и 8886 у Београду.

Објава.

Команда 6. пешадијског пуча „Краљевића Александра“ држаће нижеизложене лизитације у логору на Бањици:

1. На дан 20. октобра тек. год. право продаје: млека, сира, сланине, чварака, кобасице, јела куваног, кајмака, јаја, хлеба и воћа.

2. На дан 23. октобра тек. год. право продаје: бозе, салепа, алве и шећерлема.

3. На дан 24. октобра тек. тек. право израде и продаје: бурека, хлеба, лепиње, пењерлије, симита и томе подобно. Израда и пециво врши се у државној пекарници на Бањици.

4. На дан 26. октобра тек. год. право продаје бакалског еспапа, дувана и пика.

Закуп овај вредиће само за 1904. годину.

Услови се могу видети свакога дана пре подне у логору на Бањици.

Ова лизитација саопштава се лицима која се баве тим пословима, те да дођу на лизитацију ради надметања.

Од суда београдске општине 13. октобра 1904. год. АБр. 9597. у Београду.

Објава.

У канцеларији економног одељења Суда општине београдске, држаће се следеће јавне усмене лизитације и то:

На дан 22. октобра тек. год. од 2 до 5. часова по подне, за издавање под закуп епштинске пекарнице — лебарнице — у босанској улици под Бр. 36. Кауција 100 динара и

На дан 25. октобра тек. год. од 2 до 5. часова по подне, право точења и продаја бозе, салепа и осталих бозацијских артикала на новој општинској кланици. Кауција 100 динара.

Ближи услови могу се видети у поменutoј канцеларији сваког радног дана за време канцеларијских часова и при лизитацији.

Од Суда општине београдске 7. октобра 1904. год. ББр. 8789 и 9134 у Београду.

Пажња Грађанству.

Пошто за многе зграде у Београду, нису плаћене таксе за воду, то ће управа водовода обуставити давање воде за све оне зграде, које до 10. октобра тек. год. не буду исплатиле дугујуће таксе за воду, а по томе наплату дуга тражити законом прописаним путем.

О овоме се благовремено опомињу дужници водоводних такса.

Из канцеларије Управе Водовода.

15. Септембра 1904. год. у Београду.